

Усвѣтътъ — дѣшѣтъ;
Ѹи и смѣртѣта и дѣва —
Краятѣ на трудѣтъ.

Болкнѣтъ го конѣва
Старѣи селскѣи понѣ,
Блискѣи го законѣватѣ
У вѣ студѣи гродѣ.

Всѣкой си отива.
На гродѣтъ самѣа
Иде за прѣмѣва
Горѣа му френѣа

Гайда, год. III, бр. 5, стр. 88.